

KOEN VAN DEN BROEK

Exit A painting by Koen van den Broek, *Exit* (2000), serves as the point of departure for a three-dimensional installation of the same name, underneath one of the arches of a protected monument De Zeventien Bruggen viaduct. Like many of his paintings, this work is based on a photograph. Photography exerts its influence on his compositions, framing and use of colour, and *Exit* is no exception: a graphic, abstracted piece with saturated colours and shadows. Both the painting and the installation demonstrate Van den Broek's interest in images and their structure: the conveying of a message is of secondary importance to him.

The viewer sees a landscape through a door with both rural and urban elements. The inspiration for the painting was the view over a sports field, the ocean and the horizon, from a hotel doorway in Los Angeles. *Exit*, like his *Border-paintings*, is highly abstracted, but its figurative roots can clearly be seen. One's gaze is drawn irresistibly downwards, as though a camera lens was zooming in on the pavements, borders and gutters. On the edges of the canvas, there is a doorframe, a doormat and an indefinite skyline. There is nothing happening in the centre, there is just a void. Absence seems more important than presence. The artist employs deconstruction to move from figurative to abstract. Everything extraneous is excluded with only the necessary lines, planes and colours remaining.

As a Belgian painter, Koen van den Broek is deeply rooted in the European fine arts tradition, but his painter's DNA has become altered by influences from American conceptual and abstract art as a result of his fascination with road trips through the United States. While the urban landscape is central to Van den Broek's work, he has taken inspiration from an abstract visual language and based works on wide, alien and fantastic landscapes.

Just as Bruegel created collages from sketches he made in the Alps, Italy and the Pajottenland, for his three-dimensional reinterpretation of *Exit*, Van den Broek uses diverse elements to compose a new

Exit Vertrekpunt van de driedimensionale ingreep *Exit*, onder een van de bogen van het als monument beschermde spoorwegviaduct De Zeventien Bruggen, is een schilderij van Koen van den Broek met eveneens als titel *Exit* (2000). Zoals veel van zijn schilderijen heeft ook dit werk een fotografisch uitgangspunt. Het gebruik van fotografie beïnvloedt de composities, kadering en het kleurgebruik van Van den Broek. Het geeft ook *Exit* een grafisch karakter, waarbij het gebruik van verzadigde kleuren en schaduw de abstractie in de hand werkt. Zowel het schilderij als de installatie *Exit* illustreert de interesse van Koen van den Broek voor het beeld en de structuur van het beeld zelf. Het overbrengen van een boodschap is voor hem hieraan ondergeschikt.

Door een deur hebben we als toeschouwer zicht op een landschap met zowel stedelijke als natuurlijke elementen. De context voor het schilderij was het uitzicht vanuit een hotel in Los Angeles op een sportveld, de oceaan en de horizon. Zoals in zijn *Border-paintings* is ook *Exit* een sterk doorgedreven abstract werk, dat toch duidelijk vanuit het figuratieve vertrekt. Al kijkend naar het schilderij wordt onze blik zonder pardon naar beneden gericht: als het ware door een cameraleens zoomt de schilder sterk in op trottoirs, grenzen en goten. Aan de randen van het doek komen een deurkader, een deurmat en een ondefinieerbare skyline tevoorschijn. In het midden gebeurt er niets en is er een complete leegte te zien. Afwezigheid lijkt belangrijker dan aanwezigheid. Om vanuit het figuratieve tot abstractie te komen maakt de kunstenaar gebruik van deconstructie. Al het overbodige wordt geweerd en alleen de noodzakelijke lijnen, vlakken en kleuren blijven staan.

Als Belgische kunstschilder is Koen van den Broek diepgeworteld in de Europese schildertraditie, maar door zijn fascinatie voor roadtrips door de Verenigde Staten is hij zijn Europese schilders-DNA gaan vermengen met invloeden uit de Amerikaanse conceptuele en abstracte kunst. Bij Van den Broek staat in eerste instantie het urbane landschap centraal, maar gaandeweg laat hij zijn werken vertrekken vanuit een

landscape. Here, we find this abstraction and deconstruction translated into objects. It is striking that the objects seem to have been spewed out of his *Border-work* and, spreading out, begun to live a life of their own. A rectangular surface lies on the ground in front of an opening in a buttress of the arch and acts as a plinth, an observation point. A white, angled, upright wall, two black hurdles and one red, varying in height, referencing sports, and a thicker transverse wall whose top forms the horizon, are situated in the span of the arch.

Pieter Bruegel deconstructed the landscape and constructed a non-existent world; Koen van den Broek deconstructed his painting and demands that we look at his new construction, his fictional landscape. Magritte also comes to mind. We are asked to stand on the doormat, look at the odd elements that are brought together and from this perspective seek the framing that Van den Broek proposes. But the three-dimensional aspect makes the placement of irrelevant details a distraction from what may be essential to the surrounding landscape. Like the recurrent theme of the window in fine art, the so-called "open door" forces us to look at a reality that has been reassembled by the artist.

abstracte beeldtaal of maakt hij werk dat is gebaseerd op weidse, uitheemse en grillige landschappen.

Net zoals Bruegel collages maakte van schetsen uit de Alpen, Italië en het Pajottenland, stelt Van den Broek in de driedimensionale herinterpretatie van *Exit* met verschillende landschapselementen een nieuwe compositie samen. Onder een van de bogen van De Zeventien Bruggen zien we deze abstractie en deconstructie vertaald in objecten. Opmerkelijk is dat die objecten als het ware door het 'border-werk' lijken te zijn uitgespuwd en uitgespreid een eigen leven beginnen leiden. Een rechthoekig vlak ligt op de grond voor een opening in een steunbeer van de boog en doet dienst als sokkel, als uitkijkplek. In de spanning van een van de bogen staan een witte, schuin rechtopstaande wand, twee zwarte hordes en één rode die in hoogte van mekaar verschillen en aan sport refereren, en een dikkere dwarse wand waarvan de bovenkant de horizon vormt.

Zoals Pieter Bruegel het landschap deconstrueerde en een onbestaande wereld construeerde, deconstrueert Koen van den Broek zijn schilderij en dwingt hij ons te kijken naar een nieuwe constructie, een fictief landschap. Ook Magritte is niet ver uit de buurt. Verschillende vreemde elementen worden bij elkaar gevoegd en vervolgens dwingt Van den Broek ons plaats te nemen op de deurmat en vanuit één perspectief op zoek te gaan naar de kadering die hij vooropstelde. Maar door het driedimensionale karakter word je ook door de plaatsing van onbelangrijke details afgeleid van wat essentieel zou kunnen zijn aan het omliggende landschap. Zoals het motief van het venster in de schilderkunst dwingt hier de zogenaamd 'openstaande deur' ons te kijken naar een door kunstenaar Koen van den Broek gereconstrueerde werkelijkheid. (KL)

Koen van den Broek, *Exit* (2000).
105,5 x 70,5 cm, oil on canvas / olie op doek

